

HALLITUS DUUMAA VÄÄRENTÄMÄSSÄ JA SOSIALIDEMOKRATIAN TEHTÄVÄT

Tsaarihallitus jatkaa keskeytyksittä Duuman väärentämistä „työtään”. Varoittaen Venäjän herkkäuskoisia pieneläjiä viehättymästä perustuslaillisuuteen kirjoitimme jo ennen tämän väärentämisen alkamista („Proletarin” 5. numero, syyskuun 30 p:nä 1906), että valmisteilla on uusi valtiokaus, nimittäin: vuoden 1905 joulukuun 11 päivän vaalilakia aiotaan muuttaa *ennen* toista Duumaa. „Epäilemättä hallitus tutkii nyt mitä huolellisimmin” sitä kysymystä, „pitäisikö jättää vanha vaalilaki voimaan”*, kirjoitimme silloin.

Niin, tsaarinhallitus on tätä kysymystä tutkinut, tutkii ja lienee sen jo tutkinutkin. Se on katsonut parhaaksi muuttaa vaalilakia senaatin selitysten muodossa. Nyt se ottaa uusia askelia rajoittaakseen agitaatiovapautta (jos vapautta Venäjällä voidaan *vielä* rajoittaa) ja väärentääkseen vaaleja. Hiljan annettiin *ohjekirje*, jossa kielletään antamasta vaalilomakkeita legalisoimattomille puolueille. Sanomalehtien lakkauttaminen käy yhä kenttöoikeusmaismaksi. Vangitsemiset lisääntyvät. Suoritetaan kotitarkastuksia ja ratsioita, joiden varsin läpikuultavana tarkoituksena on saada selville valitsijamiesten ja vaikutusvaltaisten valitsijain nimet sekä „korjata pois” sekä ne että nämä. Sanalla sanoen, vaalitaistelu on täydessä käynnissä,— viisastelee venäjänmaalainen.

Miten pitkälle hallitus on menevä kenttöoikeudellisessa Duuman väärentämisessä,— sitä ei tiedä kukaan. Mikä estää vangitsemasta valitsijamiehiä yhtä hyvin vaalipäivänä kuin *vaalien jälkeenkä*? Laissa — Venäjällä on vielä

* Ks. tätä osaa, ss. 192—193. *Toim.*

säilynyt tuo typerä sana! — puhutaan Duuman edustajain koskemattomuudesta, mutta valitsijamiesten koskemattomuudesta ei ole puhettakaan. Lehdistömme mainitsi tästä seikasta jo ensimmäisen Duuman vaalien aikana. Silloin „Witte ei sitä hoksannut”, niin kuin luulee tsaarin mustasotnialainen koplakunta, mutta tosiasiallisesti hallitus oli silloin joulukuun kapinan jälkeen vielä liian heikko ryhtymään vallankumouksen seuraavien linnoitettujen asemien valtaamiseen. Nyt vastavallankumous on koonnut voimansa, ja omalta kannaltaan katsoen se menettelee aivan oikein rikkoessaan perustuslakia (johon ovat saataneet uskoa vain naiivit kadetit). Taantumusmiehet eivät olekaan mitään liberaalisia Balalaikineja. He ovat toimenmiehiä. He näkevät ja tietävät kokemuksestaan, että vähäisinkin vapaus Venäjällä johtaa kiertämättömästi vallankumouksen nousuun. Siksi heidän on pakko mennä yhä kauemmas ja kauemmas taaksepäin, rikkoa yhä enemmän lokakuun perustuslakia ja tukkia kaikenlaisilla sulkimilla yhä enemmän kiinni sitä poliittista ilmaläppää, jota oli hiukan raotettu.

Tarvitaan venäläisen kadetin tahi puolueettomasti progressiivisen intelligentin koko rajaton tylsäjärkisyys, jotta tämän johdosta voitaisiin huutaa hallituksen mielettömyydestä ja kehottaa sitä astumaan perustuslaillisuuden tielle. Hallitus *ei voi menetellä toisin* puolustaessaan tsaarivaltaa ja tilanherrain maita siltä peitettyltä, puristukseen saatetulta, mutta ei hävitetyltä paineelta, joka tulee alhaaltakäsin. Ja me sanomme hallitukselle: mikäs siinä! siirrelkää vain sulkimianne, tukkikaa raotetut läpät. Sillä aikaa kun läpät ovat olleet raollaan, on raikas ilma lisännyt kuumuutta kattilassa. Kun suljette läpät, voi tapahtua räjähdys, joka on meille mitä suotavin. Meidän tehtävämme on käyttää laajemmalti hyväksi kansanjoukkojen keskuudessa mainiota stolypinilaista agitaatiota, mainiota stolypinilaisia selityksiä „perustuslain olemuksesta”.

Mutta juuri tällöin tulee täydellisesti näkyviin liberaalimonarkistisen porvariston taktiikan ja sosialistisen proletariaatin taktiikan välinen syvälinen eriäväisyys. Sosialidemokratia propagoi taistelua, selittää kansalle kaikkien ja kaikenlaisten historian opetusten pohjalla taistelun kiertämättömyyttä, valmistautuu taisteluun, vastaa taantumuksen

voimistamiseen vallankumouksellisen agitaation voimistamisella. Liberaalit eivät voi propagoida taistelua, sillä he pelkäävät sitä. Taantumuksen voimistamiseen he vastaavat kansan tietoisuutta turmelevalla perustuslaki-nyyhkinällä ja — opportunistinsa voimistamisella. Liberaalien menettely on juuri sellaista, jollaiseksi sen osuvasti ja kuvaavasti esitti trudovikki Sedelnikov Paninan talossa pidetyssä joukkokokouksessa toukokuun 9 p:nä. Kun liberaalia haukutaan, hän sanoo: jumalan kiitos, ettei minua lyödä komautettu. Kun häntä lyödä komautetaan, hän kiittää jumalaa, ettei häntä tapettu. Kun hänet tapetaan, hän kiittää jumalaa siitä, että hänen kuolematon sielunsa on vapautettu katoavasta maallisesta tomumajasta.

Kun Stolypinin mustasotnialaisjoukkio sähähti kadeteille ja aloitti hyökkäyksen heidän vallankumouksellisuuttaan vastaan, kadetit alkoivat ulista: valetta, emme me ole vallankumouksellisia, me tarkoitamme hyvää! Alas Viipurin vetoomus, alas blokit vasemmistolaisien kanssa, alas oikeistososialidemokraateista oikeistolaisimman, Plehanovin, tunnus „täysivaltainen Duuma”, alas vahingolliset vallankumoukselliset illuusiot! Me menemme Duumaan säätämään lakeja. Kun mustasotnialaisjoukkio ilmoitti, ettei kadeteille legalisoimattomana puolueena anneta vaalilomakkeita, kadetit puhkesivat ulisemaan: se „muuttaa sopimuksia koskevan kysymyksen asettelua” („Retshin” pääkirjoitus joulukuun 13 päiväältä)! Se „voimistaa opposition ainoan rekisteröidyn puolueen, rauhallisen uudistuksen puolueen, merkitystä”. „Se on ehdottomasti otettava huomioon sopimuksia tehtäessä”! Ja kun kadettien valitsijamies, joka on ryömimällä ryöminyt rauhallisen uudistuksen puolueen listalle, raahataan poliisikonttoriin, kadetit kiittävät jumalaa siitä, ettei meiltä ole sentään tyyten riistetty perustuslakia. Ainoa täysin turvallinen puolue on loka-kuulaiset, sanovat silloin oikeusritarimme,— ja emmekös me ole aina sanoneet olevamme lokakuun 17. päivän manifestin kannalla?

Mitäs toverit menshevikit tästä arvelevat? Eiköhän pidä kiirehtiä kutsumaan koolle uutta puoluekonferenssia ja julistaa, että sopimukset rauhallisen uudistuksen kannattajain ja vieläpä loka-kuulaistenkin kanssa ovat sallittavia? Hehän myös haluavat „puoli-vapautta”, niinkuin peräti

nolostunut Plehanov todistelee tänään joulukuun 14 p:nä entisten sosialidemokraattien sanomalehdessä!

Kysymys rauhallisen uudistuksen kannattajista ei ole kadeteilla pulpahtanut sattumalta esiin. Se on ollut pohdittavana aikaisemminkin, ennen vaalilomakkeita koskevaa ohjekirjettä. Yksinpä „Tovarishtsh” lehden vasemmistokadetitkin (joita eräät pilkkakirveet nimittävät „miltei-sosialisteiksi”) jo joulukuun 5 päivän numerossa laskivat edistysmielisiin puolueisiin kuuluvaksi myös rauhallisen uudistuksen puolueen saaden yhteensä 6 edistysmielistä puoluetta (kadetit, sosialidemokraatit, eserrät, kansansosialistit, demokraattisten reformien puolue ja rauhalliset uudistajat). Samassa „Tovarishtsh” lehden numerossa entiset sosialidemokraatit karkasivat hirveän vihaisina kolmea *johtavinta* puoluetta koskevan julisteen kimppuun, joka julkaistiin „Proletarin” 8. numeron liitteenä*. Heidenin laskeminen mustasotnialaisiin kuuluvaksi on „poliittista vilpillisyyttä”, ulvoivat Plehanovin ystävät!

Olemme varsin hyvillämme, kun olemme saaneet sosialidemokratian luopiot puolustamaan eilistä lokakuulaista, joka Duuman hajottamisen jälkeen protestoi Viipurin vetoomusta vastaan ja keskusteli Stolypinin kanssa ministeristöstä.

Häntä pitäisi vain puolustaa taitavammin, herrat Plehanovin työkumppanit! Kaikki tietävät, että ensimmäisissä vaaleissa lokakuulaiset (Heiden ja Shipov muun muassa) olivat liitossa mustasotnialaisten kanssa. Vai oletteko sen valmiit unohtamaan puolueen nimen muuttamisen vuoksi? Mutta joulukuun 5 päivän „Tovarishtsh” lehden samalta (4.) sivulta saamme lukea, että lokakuun 17 päivän liitossa on virtaus, joka kannattaa sopimusta rauhallisen uudistuksen puolueen kanssa, ja että liiton Pietarin osastossa tämä virtaus on vieläpä vallitsevanakin. Ja hieman alempana tiedotetaan, että „yhdistyneen Venäjän kansan päähallinto” sallii blokin lokakuulaisten kanssa, minkä vuoksi „Tovarishtsh” kieltäytyykin tunnustamasta lokakuulaisia konstitutionalisteiksi.

Mainiota, eikö totta? Kieltäydymme nimittämästä lokakuulaisia konstitutionalisteiksi sen vuoksi, kun

* Ks. tätä osaa, ss. 310—315. *Toim.*

mustasotnialaiset sallivat tehtävän blokin heidän kanssaan. Mutta rauhallisen uudistuksen kannattajia me sanomme edistysmielisiksi siitä huolimatta, vaikka lokakuulaiset katsovat mahdolliseksi solmia blokin heidän kanssaan.

Voi teitä, te surullisenkuuluisan edistysmielisen „intelligenssin” ratkiviisaat rantatöröt!

Rauhallisten uudistajain puolustaminen intelligenti-radikaalien taholta ja kadettipuolueen pää-äänenkannattajan kääntyminen rauhallisen uudistuksen puoleen heti, kun oli annettu lomakkeita koskeva ohjekirje,— kaikki ne ovat tyypillisiä näytteitä liberaalien taktiikasta. Hallitus ottaa askeleen oikealle,— me sitä vastoin kaksi askelta oikealle! Ja kas, me olemme taas legaalisia ja rauhallisia, tahdikkaita ja lojaalisia, mukaudumme lomakkeittakin, mukaudumme aina halpamaisuutta vastaavasti!

Liberaalisesta porvaristosta tämä näyttää realipolitiikalta. He ylpeilevät tällä matelevalla realismilla (erään sosialidemokraatin mainiota sanontaa käyttääksemme), pitävät sitä poliittisen tahdikkauden ja diplomaattisen nerokkaan taktiikan huippuna. Itse asiassa se ei ole vain mitä typerintä ja petturimaisinta, vaan myös tuloksettominta taktiikkaa, jonka ansiosta saksalaiset kadetit, alkaen Frankfurtin lörpöttelijöistä ja aina Bismarckin edessä mateleviin kansallisliberaaleihin ¹¹⁰ asti, varmistivat valtiiovallan yli puolen vuosisadan ajaksi porvarillisen vallankumouksen jälkeen junkkerien (venäjäksi sanottuna: mustasotnialaisten tilanherrojen, Dorrerien, Bulatselien, Purishkevitchien) käsiin ja „parlamentarisilla muodoilla verhotun sotilaallisen absolutismin” ¹¹¹ käsiin.

Meidänkin menshevikkimme, jotka ovat tuon kadettien politiikan lumoissa ja matkivat sitä, olisi jo aika ymmärtää, että ainoata realipolitiikkaa tämän sanan hyvässä eikä pahassa mielessä on vallankumouksellisen marxilaisuuden politiikka. Taantumuksen vehkeilyihin ja käänteisiin ei ole vastattava mukautumalla oikealle-menoon, vaan syventämällä ja laajentamalla vallankumouksellista propagandaa proletaarijoukkojen keskuudessa, kehittämällä vallankumouksellisen luokkataistelun henkeä ja vallankumouksellisia luokkajärjestöjä. Siten ja vain siten te voimistatte niitä ainoita taistelijoita, jotka vastustavat taantumusta sen kaikissa ja kaikenlaisissa käänteissä ja vehkeilyissä. Mutta vastatessanne hallituksen mustasotnialaisiin edes-

ottamuksiin mukauttamalla taktiikkaanne oikealle-menoon te hajoitatte ja heikennätte siten ainoata taisteluun kykenevää voimaa, vallankumouksellisten luokkien voimaa, turmellette niiden vallankumouksellista itsetietoisuutta politikois-„manööverien” valekoreudella.

Ensin menshevikit olivat sitä vastaan, että tehtäisiin sopimuksia kadettien kanssa. Martov tuomitsi sopimukset. J. Larin hylkäsi ne inhoten. Eikä niitä hyväksynyt edes Nik. J-skikaan¹¹². Senaatin selitysten (Genevessä ja Pietarissa olevien taantumuksellisten senaattiemme selitysten) vaikutuksesta Martov ja kumpp. ovat mukautuneet oikealle-menoon. He ovat sen puolesta, että tehtäisiin blokkeja kadettien kanssa, mutta, herra varjelkoon, ei niiden kanssa, jotka ovat enemmän oikealla kadeteista! „Demokraattisten oppositiopuolueiden” kanssa (Yleisvenäläisen konferenssin päätöslauselma, joka hyväksyttiin Keskuskomitean ehdotuksesta 18 äänellä 14 vastaan) — eikä sitä pitemmälle oikealle!

Mutta nyt kadetit kääntyvät rauhallisten uudistajain puoleen. Teettekö tekin niin, toverit menshevikit? Vastaukseksi senaatin selityksiin — tehdään blokkeja kadettien kanssa, vastaukseksi lomakkeiden eväämiseen — blokkeja rauhallisten uudistajain kanssa? Entä mitä te teette vastaukseksi valitsijamiesten vangitsemisiin??

Kieltäytymisenne todella vallankumouksellisen propagandan harjottamisesta joukkojen keskuudessa on jo tosiasia. Te ette enää taistele rauhallisen tien illuusioita ja näiden illusioiden levittäjiä, kadetteja, vastaan. Koko huomionne on keskittynyt mustasotnialaisvaaraan. Mutta teidän „hie-not manööverinne” yhteisten listojen laatimiseksi kadettien kanssa on rakennettu hiekalle. Te heikennätte joukkojen keskuudessa suoritettavan vallankumouksellisen sosialidemokraattisen työn reaalista sisältöä, mutta tuosta politi-koinnista koitua voitto ei ole joutuva teille, ehkei edes kadeteille, ehkei edes rauhallisille uudistajillekaan, vaan lokakuulaisille! Duuman väärentämiseen te vastaatte vallankumouksellisen sosialidemokraattisen taktiikan väärentämisellä — ette te sillä paranna Duumaa, ette lujita sosialismia etkä vie vallankumousta eteenpäin.

Periaatteettoman käytännöllisyyden politiikka on epäkäytännöllisintä politiikkaa.

Duuman väärentämiseen työväenluokan on vastattava siten, ettei se laimenna, vaan terästäää vallankumouksellista agitaatiotaan ja vetäytyy vaalikamppailussaan eroon kurjista kadettipettureista.

Kirjoitettu joulukuun 14 (27) pnä 1905

*Julkaistu joulukuun 20 pnä 1906
„Proletari” lehdessä № 10*

*Julkaistaan
lehden tekstin mukaan*
